

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Primus sensus est visus cunctis viuacior[um].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De quinqz sensibus corporis

natus: s; i bonoꝝ operꝝ pfectioꝝ cōplet. Neq; em hoc solū tibi p̄cipit ut vestitū n̄ spolies suis idumētis. s; vt spolios op̄ias tuis vestimētis. Neq; vt habēti panē nō auferas suū: sed vt nō habēti tu libent̄ imprias: neq; solū ut pauperē nō repellas hospitio suo: s; vt pulsuz & nō habēte recipias tuo. Preceptū ē em nob̄ flere cū fletib;. Quō cū ill̄ flem̄ si i nullo eoꝝ necessitatib; p̄cipiam. hec Hiero. Tandē Hiero. ad amicū egrorū solatoria ep̄la ic̄pit. Quāq; certissime noverim: dt sic. Impfectū ac lāguidū bonū est. In oculū sine certamie plectra p̄tus. Et breuit̄ p̄ cōplemēto huiꝝ p̄tē acidie nota & plures sunt laborātes q̄ iudicant̄ octos. Et sunt alij q̄ octos vident̄: q̄ tñ in spectu eterni iudicis sunt diligētes & solliciti. Unū Berū ait. Octos est nō tm̄ q̄ nibil op̄atur: sed q̄ p̄tinue laborando nibil tandem lucrat̄. Si aut̄ sc̄lre vis q̄t modis efficiſ quis octos. lege versus sequētes.

Tristis: maliciā parit: blasphemat & odit.
Desperat: torpet: p̄iger: & pusillaminis extat.
Vndiq; vagat: p̄tractās mollia mente.

De qnq; sensib; corporis p̄ q̄s p̄tā ingredunt̄ ad animā.

Onus sensus relucet in facie sicut patet in visu: aut̄ dico: olfatu: gustu. Tactus aut̄ p̄ totū corp̄ diffusus est. Iz maḡ v̄ geat i corde. Iō facies: teste Isido. In. xj. li. etymo. c. j. dicta ē ab effigie Ibi em̄ facta ē tota figura hois & vniuersitatisq; psone cognitio. Di rabbile est valde & facies innumerabilis hoim sunt dissimiles: & fortassis q̄nta est in specie vult̄ diuersitas rāta est in anis: luxra illud Quidam. Pectoribus mores cor sunt q̄t in orbe figure. Vnde p̄o dicit̄ est: q̄r p̄ eū volūtas ondit̄ ant̄ ml: fm̄ volūtate em̄ in variis mor̄ mutat̄. Ideo vult̄ (q̄ a volūtate denom̄nat̄ teste Cassiodoro) speculū q̄ddā est anie: & qd̄ specialis nō cernit̄: p̄ eiꝝ habi tū euīdētissime declarat̄. Hec facies dicit̄ a facio fac̄: q̄r fac̄ noticū hois. Hic Hiero. ad Furiā de vidūitate seruāda: ep̄la ic̄pit. Obscuras l̄ts & suppl̄cit de p̄caris: ita inq̄. Speculū mētis est facies & taciti oculi cordis fatent̄ arcana. Augustin̄ q̄z p̄tractās illud Gen. ii. ca. In spirauit̄ in facie et̄ spiraculū v̄te: dt sic. Facies hois est in q̄ relucet p̄cipua opatio & magisteriū dei q̄ tā paruo lo co spacio faciei oia organa sentiēti p̄stauerit̄ sp̄trauerit̄q; i facie hois spiracu lū v̄te. Hec Augu. Et Lactāt̄ in li. de opificio dei ad Demetrianū audito re suū. c. viii. dt sic. Cū igit̄ statuisse de ex oib; aialib; solū hoīez facere celestē p̄lorē partē q̄ dt facies necessariis mēbroꝝ mīsteriis & instruxit̄ partē tornauit̄ Hec Lactāt̄. Propterea Salomō Prover. xvij. ca. ait. In facie prudētis luet sapientia. & Eccli. xij. ca. Et hois imutat facie ill̄: siue in bona siue in ma la. Itaq; Eccli. xix. ca. Ex visu cognoscit̄ vir: & ab occurso faciei cognoscit̄ sen fatus. Sup̄ q̄ v̄bo Nicolaus de lyra dt sic. Ordinis dispositio maḡ apparet i facie in q̄ vigent oēs sensus q̄ in alijs p̄tib; corporis: & potissime in oculū q̄ ci tius imutant̄ a corde ppter humiditatem cōplexionis. Et ideo si in oculis appareat magna maturitas: & honesta iudicata f̄ ho sensat̄: & ecōtrario: q̄r vt dt Eccli. xv. ca. Nequita mulier̄ imutat facie eius. Hinc Chrys. sup̄ illud Mat. vi. ca. Facie tuā laua: dt sic. Spiritualiter aut̄ facies aīie p̄sciētta intelligit̄. Sicut em̄ in cōspectu hominū grātiosa est facies pulchra: sic in oculis dei speciosa est munda p̄sciētta. Hec Chrysost. Sensus igit̄ corporis humani sunt quinq;. visus: auditus: odorat̄: gustus: & tactus. ex quib; tres ap̄iunt̄ & claudunt̄; duo semper patentes sunt.

Primus sensus est visus cunctis viuactor.

p. R̄imus sensus est visus q̄ teste Isidoro in. xj. li. etymo. ca. j. viuactor est ceteris sensib; ac p̄stātor siue velocior ampliusq; vigeat q̄tū mētia in

De sensu visus

fo. LXXXI

ter cetera mētis officia. Elicitor ē em cerebro vñ oia manat: ex q̄ fit ut ea q̄ ad elios p̄tinēt sensus videre dicam: veluti cū dicimus: vide quō sonat: vide quō sapit: sic et cetera. Hec Isido. Idecirco mēs et volūtas ex oculis sepe dīosciunt: teste Lactātio in li. de opifcio dei. ca. viii. Etiam Lactāt̄ in. vj. li. dui. instit. ca. xx. dī sic. Voluptas oculorū varia et multiplex q̄ capiunt ex aspectu reperit q̄ sunt in visu hominum: vel natura vel ope delectabiles: vide ibi plura de hoc sensu si vis: q̄ Lactātius pulcre distinet. Et sicut ait Ambro. in li. hexame. Sūt em oculi spe culatores nři die ac nocte excubat. Nā et a sopore mēbris ceteris citiū excitantur. Et vigilantes circūspectāt oia et tanq̄ i summo locati vniuersa p̄spectāt. Hec Ambro. Etia Arist. in p̄ncipio p̄mli. Metaph. et sc̄ns Tho. in cōmēto suū per eadē lectiōe p̄ma. dī sic. Sensus visus maxime cognoscere nos facit: et mēras differētias reperit demōstrat. Sicut ḡ sensus visus int̄ oēs sensus est nobilitas: or: ita et periculostor. Et ideo si nō fuerit q̄ imperiū rōntis refrena: inducit hominem ad lascivitā: luxuriā: avariciā: et ad multa petrā. Propterea multi p̄hi hoc cognoscētes eruerūt sibi oculos. de q̄b: dui. Hierony. ad Blgau h̄spanū dī sic. Deniq̄ qndā mūdi phos legim̄ ut totā cogitationē ad mētis cogeret p̄u. Democritus rite sibi oculos eruisse. Hec Hiero. Inter ceteros h̄egit Democritus: q̄ athe crit̄ erit: n̄is erunt sibi oculos ut vegetiores haberet cogitationes. Laert̄ vo dī q̄ ideo sit sibio: u. excecauit seipm̄ ne videret bñ esse malis ciuitatibꝫ. Tertulianus aut̄ dī q̄ ideo los et q̄ e. exoculauit seipm̄: q̄ mulieres sine p̄cupiscentia aspicere nō poterat. Ideo teste Quintiliano: oculi sunt tota luxuria nostra: bñ nos in oia q̄tidie vicia p̄cipitant. Nec expedie p̄nūc exēpla i mediū adducere: q̄r hoc ipm̄ q̄tidiana p̄bat expiētia. Hinc Aug. in regula ad clericos alt̄. Ne dicatis vos habere ḡios pudicos si babeatis oculos ipudicos: q̄r impudicē oculi impudici cordis est nūcius. Propterea Isidorus vbi supra inquit. Oculi int̄ oēs sensus viciniores anīe existunt. In oculis em oē mētis indicium est. vñ et animi p̄turbatio vel hilaritas in oculis apparet. Hec Isido. Dirigūt etiā oculi oia mēbra corporis ad operādū tam bona q̄ mala: ut pedē ad ambulandū: manū ad scribendū. Propterea virtus Lucei. ca. alt̄. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Discute ḡ teipm̄ o petrō et cogita si habuisti oculos sublimes hincinde furtose ac libidinose vagantes. Logia etiā q̄t vana: q̄t turpia: q̄t et q̄nta secularia ac bona fallacia more aut̄ rapacium aspereris aut̄ desideraueris: q̄r cū sensus visus sit vnuactor cūctis sensibus: magis inclinat hominem ad luxuriā: p̄cupiscentia: avariciā: inuidiā: et ad cetera criminalia petrā.

De sensu Auditus.

Ecūdus sensus corporalis est auditus sic dictus: q̄r voceshauriat. Vñ Lactātius in li. de opifcio dei ad Demetrianū auditorē suū. ca. viii. dicit q̄ aures dicte sūt a vocibꝫ hauriēdis. Aere igit̄ p̄berato suscipiunt sonos q̄r vox repūssa teste Isido. panfract̄ aurū sonū facit q̄ sensum excepit audīendi. Ideo dī auris q̄si aude rapies sonū: vel dī auris ab audiēdo. Hinc maginus Albertus in. xij. li. de anīlibꝫ. tracta. iij. ca. ii. dicit sic. Sunt aures cariū laginose ut melius sonū repūsalt et de p̄pīnquo auris sonus cōfortet. Sūt etiam aures inuolute et coeuae p̄pter idē ut sonos teneant. Elia aut̄ auris est torquosa ut longior sit: et curua ne frigidus aer cito ingrediat ad cerebrum et inducat nocimentū: sed priū stet et calefiat i aure: et etiā ut aer q̄etus i aure melius sit natūs recipere omnē sonū. Aerui aut̄ tympani auris sunt duri: q̄r melius sonat durū. Hec Alberrus. Propterea Lactātius in libro de opifcio dei. ca. viii. ista inquit. Artifex noster aures duas esse voluit: quarū duplicitas incredibile est quātū pulcritudinē preferat. In his audiēndi etiā officiū constitutū est sicut in oculis videndi. Hec Lactātius. Iterū Lactātius in. vj. libro dīuinarum institutionū. ca. xxj. de hoc sensu ita inquit. Maximeq̄ hic sensus nō est